

ESPOSITO MARIA

'A cchiù 'e sei anne... povera Maria,
pateva... e 'a diece s'era ormai 'nzurata,
nu bebbè era nu suonno... na "buscià"
che 'o core 'unn êva ancora accantunata.

Fuie na sera, pigliata d' 'a schiattiglia...
doppo 'a messa e... facenno sfullà attuorno...
'nanz' â nicchia 'a Madonna 'o Buon Cunziglio,
risoluta e cchiù ancora faccia 'e cuorno

va... e ll' ammolta nu pernacchio 'nfaccio â lastra!...
«È accussi... ca me prutiégge tu, è ové!?
Ll' aggio cu tte...! Rispuunneme, guagnàstra!
Ciente speranze... e po' 'un te faie vedè...?

Tu ride... e 'o figlio tujo t' 'o tiene mbraccia...!?
e a Esposito Maria nun le daje uno!!
Scinne 'a lloco... che te desse 'nfaccia!
Ma i' nun te credo cchiù: nun sî nnisciuno...»

E luvàno 'a mana 'a reta ô mantesino,
mena sverta, 'int' â lastra, na pretriata,
che fa carè, tutt' uno, p' 'artarino,
'o vvrito, 'e vute... e 'e ccere cunzimate...

ca, ruciulate a cchiorme... p' 'a navata,
sfujeno 'nmiez' ê sseggie 'nfin' â porta
ancora cu 'e lucignele appicciate,
mentre essa, 'o sango a ll'uocchie... sora e fforte...

(tremmano ancora 'e foja e nnervatura),
cu 'a faccia 'e pazza, rossa e cchiù 'ncanàta,
s' 'a squagliaje...leva-leva, cu ppremura,
mentre 'a luna gia spuntava 'npizz' â strata...

E... comme vola auciéello 'ncopp' ê titte,
scelliàno dint' â sfera 'e sole ogne ora,
passaje, scelliàno doce, zittu zitte,
pure 'o tiempo... ca, miedeco e signore...,

fujenno... fujette pe cchiù 'e n' anno.

E... Maria avette 'a nutizzia: era prena!
Fijurateve chillu capudanno
– ciorta bbella! – quala priézza chiéna!

E manco 'o tiempo... 'e vvisite rituale:
nalese, esame, ogni specie 'e cartella,
che 'ncap' 'a nnove mise, ô spitale,
Maria sgravaje 'a capa femmenella

che dette 'o nomme santo 'e *Benedetta*:
tre cchile e ddoje, na vera pupatèlla,
ma... manco n'ora doppo, a 'sta stanzetta
'e chistu sanatorio 'e pparte 'Avèlla,

p' 'a morraggia, gravante, 'e ll'intervento,
Maria... restaje senza cchiù n' onza 'e forza;
avette justo 'o tiempo, 'int' ô lamiento
–'ntramente 'o core ggìa astrigeva 'a morza –,

'e pepetià... – e 'a lengua cchiù allappante:
«Eh... c' hê creduto 'e fà... oj core 'e preta!?
Qualu peccato... poveru gnurante...
che te trascine appriesse comme â sete!

Giuvà?» — Core mio! — *«Chesta mugliera...*
è stata na marvaggia e... ppresuntuosa...
e mmo 'a Madonna 'o vvole 'a me stasera!»
— Che ddice... neh, Mari! Zitta... arrepòsa! —

«Oj Mamma bella... perdona ô core mio:
Esposito Maria te cerca scusa!!»
— Mari...? Mari che stai dicenno!? Uh Dio...! —
«È 'sta cundotta mia... Giuvà, m'accusa!»

— Mari, quala cundotta...!? Neh... Mari? —
«No, nun parlà... Datte curaggio e fforza...»
— Neh... Dotto'!? — *«Statte sodo... oj Giuvanni!*
Nun serve cchiù... Famme 'a ferni 'sta corza...

So' stata na crestiana malamente...
Â Mamma 'e Dio... sì, ll'aggio offesa assaje...
e Essa me ricrama..., giustamente!
E 'a figlia mia... i' nun 'a sapraggio maje!!»

— Che dice...!? Nun capisco... Neh, Marietta...!?—

«Giuvà... pienze â piccerella mia!

Stalla vicina... aiuta a Benedetta!

Raccumannala â Madonna...! Ave oh Maria!!»

... E 'a vvocca aperta... e cu 'e duje pugne astrette,

'nzerraje pe ssempe ll'uocchie e... s' addurmette!

GIUSEPPE CAPONE (Maiori – SA –)